

Κάτω 'στό γιאלό, κοντή, νεραντζούλα φουντωτή.

Κάτω 'στό γιאלό, κάτω 'στό περιγάλι,
ό Λευτέρης τής πυγμής
φοβερός επιδρομείς
δέλεπι μ' ένα κιάλι.

Κάτω 'στό γιאלό, κάτω 'στών προλιμένα,
λιμενάρχει και φρουράς
νησάκις αυστηράς
κάνουν όλοένα.

Κάτω 'στό γιאלό περιπολούν Ουσάροι,
κάτω 'στό γιאלό, κοντή,
γίνετ' ένα πατιρνιτ'...
έρχονται Κουράροι.

Κάτω 'στό γιאלό πιάνουν έπανασάτας,
τά βαπόρικα σταματόυν,
και τό φρότωμα κυττούν
και τους επίτάτας.

Κάτω 'στό γιאלό, κάτω 'στό λιμανάκι,
τί μεγάλο ξαρκικό...
πιάνουν κι' έναν Κρητικό,
πού τόν λέν Σκαμανάκη.

'Πίσω του κι' έμπρός τρέχουν σπαθοφόροι,
και προστάζούν δυνατοί
νά γυρίση, φουντωτή,
'πίσω μέ τό ζορι.

'Έφυγε κι' αυτός και πάει 'στή δουλειά του,
'μπήκε μέσ' στον Ποσειδώ,
κι' έμεινε μ' έμάς εδώ
μόν' ή φαμελιά του.

Πάει 'στό νησί, πού τσον έτιμαται,
κι' ήτανε χωρίς λεφτό
δοξαγιά, πλακίτ' ή αυτό,
πού θά τό θυμάται.

'Έφυγε κι' αυτός έν παρατάξει τόση,
άλλά μόλις φουντωτή,
'στην πατριδα του πατει,
τόν τσακίνουν Ρήσοι.

Κάτω 'στό γιאלό τρεγάκις τών έν τέλει,
κι' ό Λευτέρης τής πυγμής
'πίσω τους επιδρομείς
άναυλα τους στέλλει.

Τό τριαντάφυλλον τής Σωτηρίας, τό προσφερόμενον από κυριάς.

Τρέχουν ποδοφούστανα, κορίτσια και κυράδες,
κι' ό κόσμος τήν δεκάρα του ρίχνει 'στους κουμπάρδες,
και γερνοπαλλάγκα με πικρα 'στό χειλάκι
πέρνουν τό τριαντάφυλλο, τό τριανταφυλλάκι.

Βροντῆ γεμάτος κουμπάρης
κάθε κοπέλας και κυράς,
μά και τής Ανορθώσεως καμπίοσι Παπουλάκοι
πέρνουν τό τριαντάφυλλο, τό τριανταφυλλάκι.

Κάνεις νά φύγης τίποτα, σέ κυνηγούν παντού,
θέλεις δέν θέλεις άνοιξε τό δόλιο σακουλάκι,
κι' ό Τόφρελ ό θαλασσιός κι' ό τής ζήρας Έντο
πέρνει τό τριαντάφυλλο, τό τριανταφυλλάκι.

Ναζί, κιχλίσματα, φωνάκι,
μινιόν και γυναικάρακι,
και κάμποσαι Αργεντινάκι
κυκλοφορούν δεκάρακι.

Τήν Σωτηρίαν κελαιδει γλυκόδαλο πουλάκι,
μπαίνουν πολλακι και 'στή Βουλή,
και μιά πουλάδα 'στών Πουλή
δίνει τό τριαντάφυλλο, τό τριανταφυλλάκι.

Πληρώνει και φτωχολογά και κόσμος εύκαράας,
πού δέν φροντίζει πώς θά βγη τό δόλιο καρδελάκι,
κι' ό κύριος Προϋπουργός τής νέας Σωτηρίας
πέρνει τό τριαντάφυλλο, τό τριανταφυλλάκι.

Ούραφ, φωνάζου, ό Σωτήρ, κι' όμογενείς δακρύζου
μάλις τόν αντίκρίζου,
κι' ό παρος γεμάτο δάκρυκα του δείχνει μαντυλάκι
πέρνει τό τριαντάφυλλο, τό τριανταφυλλάκι.

Φιλελευθέρων λυρωτών τόν χειροτόν Καζίνα,
πούκανε τώρα μερικούς
πληρεξουσίου Κρητικούς
νά συνειθίσουν δωρεάν τήν Γαλλική κουζίνα.
Κι' έκείνος, όπου 'πίσω του πηγάινε σάν σκυλάκι,
πέρνει τό τριαντάφυλλο, τό τριανταφυλλάκι.

Κι' ό κύριος Κοροηλάς,
πού δέν μιλεί σάν τού μιλῆς
και τρέχει γύρω του χρυσός σάν τό νερό 'σ' αυλάκι,
πέρνει τό τριαντάφυλλο, τό τριανταφυλλάκι.

Βουτούν σέ νέους πακτωλούς τών Άχαιών οι κύβοι,
άλλά και 'στών Αίγυπτίων έκείνον Ματωλάκη
γιά τας ύπηρεσίας του και τό κουστό γαιδούρι
δίνουν τό τριαντάφυλλο, τό τριανταφυλλάκι.

"Ολοι ροδίζου σέ καιρούς μεγάλης ευφορίας,
κι' ό Μιστριώτης ραδινός υπέρ τής Σωτηρίας
προσφέρει 'στών Αλεξάνδρη μ' ένα σκαστό φιλάκι
μεγάλο τριαντάφυλλο και τριανταφυλλάκι.

"Ολα τής Ανορθώσεως τά νέα διαβολάκια
πέρνουν και δίνουν πηδητά τά τριανταφυλλάκια,
και μόνο ό Πρωθυπουργός έν μέρου του Σκαμανάκη
δέν πέρνει τριαντάφυλλο, μήτ' ένα ρεπανάκι.

Και καμπίοσαι ποιητάς,
μ' άλλους λόγους άγγελιάς.

Άδριον εις τήν Δέσχην τήν Στρατιωτικήν
δίδει προσπερίδα λαμπράς χορευτικήν
ό Σύλλογος έκείνος τών Κυριών ό πάνου,
πού πάντο έως τώρα σωτήριος έρηνή,
και μέ σπουδήν και ζήλον αγάπης διακύρου
τά Νηπιαγωγεία συντρέχει τής Ηπειρου.

"Γε 'στού Χρειακοπούλου, 'στού Σταδίου τήν όδόν,
έκει πλούτος κοσμημάτων
και πλήθος έμπορευμάτων
σῆς καλει παντοειδών.

'Αγοράζετε πρό πάντων τά νεώτερα καπέλα,
πού μ' αυτά μικρών μεγάλων καπελόνοται τσερβέλα.